

چيروکی نهو دوو کچه خویندکاری بوونه قوربانی، هه ره شهی به پیره بهر!!! ... تاقه ساير

دوای گه پانیکی زۆرم به شوین مالی شنودا، توانیم ماله که بیان بدۆزمه وه. کاتیکی له ده رگای ماله که یانمدا، کچیکی مندا لکار ده رگای لی کردمه وه، پرسیارم کرد، ئیره مالی شنویه؟ له وه لامدا ووتی به لئ! رووخسه تم خواست بچمه ژووری، ئه ویش به پیره وه فهرمووی لیکردم. که چوومه ژووره وه خۆم به دایک و برا بچوکه که ی ناساند، ئه وکاته هه ره ئه و سئ که سه بیان له مال بوون. پاشان داوام کرد چيروکی سووتانی شنۆم بو بگیره وه.

دایکی شنۆ دهستی به قسه کردوو ووتی: شنۆی کچم به زۆپا سووتاوه. سه ره تا ده یویست بلی، شنۆ به زۆپا سووتاوه نه ک خۆی سووتاندوو.

دایکی به م قسانه به رده وام بوو. به لام شنۆ که متر قسه ی ده کرد، وه به نابه دلی ئه دوا (قسه ی ده کرد). منیش که وتمه قسه و و وتم ئیوه زۆر مبالغه به قسه کانتانه وه ده که ن. باشتره راستیه کان بلین. له م گفتوگویانه دا بووین باوکی شنۆ هاته وه، باوکی شنۆ زۆر به پیره وه به خیره اتنی کردم. منیش خۆم پیناساند، پاشان ئه ویش له ژووره که دانیشته. دوای چه ند ساتیکی کورت، پاش دانیشتن. به باوکی شنۆم ووت: پیم سه یره ئیوه بوچی له مافی ئه م کچه تان خو ش ده بن؟ نازانم بوچی و تاکه ی بیده نگ ده بن؟ کچیکتان خرابیه ژیر گل! کچه که ی ئیوه ش وای به سه ره اتوو، که چی ئیوه هه ره بیده نگن! له گه ل قسه کانی من، شنۆ چاوی پرپوو له ئاو، فرمیسک له چاوانی ده باری. منیش هی نامه لای خۆم سه ریم به سنگمه وه نووساند، وله باوه شم گرت. ئه وکات شنۆ به ده نگیکی به رز و به سۆزه وه گریاو ووتی: من هه موو شتیکی به راستی ده لیم! وازم لیبین.

باوکی ووتی: باشه شنۆ گیان. رووداوه که ی به راستی بو بگیره وه.

شنۆ سه ری له سه ر سنگم به رز کرده وه دهستی خسته ناو دهستم، سه یری منی کردو که وته ئاخافتن، ووتی من و ئیمان دهسته خوشکی به کدی بووین، له پۆلی دووه می ناوه ندی، قوتابخانه ی (هه لاله) ی کچان، ئه و له پۆلی دووی (پ) و منیش له (ج) بووم. به لام هاوڕیبه تیمان زۆر به تین بوو. ئیمه دلدار بووین، ئیمان کورپیکی خو شده ویست ناوی (هه سه ن) بوو، منیش له گه ل کورپیکی تر په یوه ندی خو شه ویستیمان هه بوو. به پیره به ری قوتابخانه که مان کاتیکی به م خو شه ویستییه ی ئیمه ی زانی تو ره بوو بوو! چوو بووه پۆله که ی ئیمانی هاوڕیم. له کاتیکیدا من به به رده م پۆلی ئیماندا ره ت بووم، گوئیستی ده نگی به پیره به ر بووم هاواری ده کردو ده یقیژاند به سه ر قوتابیبه کاند. له وکاته دا ئیمان وه ده رکه وت، ووتی شنۆ من فه سل کرام (ده رکرام له قوتابخانه). دواتر به پیره به ر هاتوو منیشی ده رکرد له قوتابخانه. پاشان من و ئیمانی هاوڕیم چووینه ژووری به پیره به ر. به لام ئه و پینوسه که ی ئه دا به سه ر میزه که داو به تو ره یی پیمانی ووت، نابیت بو ماوه ی هه فته یه ک بینه وه قوتابخانه. ئیمه ش ووتمان باشه ما مۆستا! به لام رۆژانه ده چووینه قوتابخانه و به ماله وه مان نه ووتوو ده رکراوین، چونکه ده ترساین. به لام له قوتابخانه ش نه مانده توانین بچینه پۆل و وانه کانمان بخوینین. بویه ده چووینه ژوورپکی چۆل له سه ره وه داده نیشتین. دوای چه ند رۆژیک به پیره به ر زانی ئیمه به دزییه وه ده رپۆینه قوتابخانه و له و ژووره دا داده نیشتین. ناردی به شوینماندا، من و ئیمانیش چووینه لای به پیره به ر، به هه مان شیوه ی پیشو که وته وه هه ره شه کردن لیمان و ووتی: ئه مجاره یان به یه کجاری ده رتان ده که م له م

قوتابخانهیه، ده نیرم دایکتان و باوکتان بین بزانه ئیوه چون بوونه ته مایه سهرشوری ئه قوتابخانهیه! ئیمان خوشکیکی که له خوی گه وره تر بوو، وه ماموستاش بوو هاته لای بهرپوه بهر، منیش دایکم هاته لای. ئه وکات بهرپوه بهر چ قسه ی سوک و ناشیرین هه یه به من و ئیمانی ووت! ههروه ها هه ره شه ی له دایکیشم کرد. ئا له م ساته ناخوشه دا که گوئیستی شنو بووم. دایکی شنو به گریانه وه قسه کانی به شنو بری و ووتی: بهرپوه بهر که یان به شیوازیکی ناشیرین هه ره شه و قسه ی سوکی به من و خوشکی ئیمان ووت، من شهرم دایگرتم. خۆم پینه گیرا ته له فۆنم بو باوکی شنو کرد و ووتم: هه ر ئیستا وه ره بو قوتابخانه که ی شنو.. ده سه به جی باوکی شنو ئاماده بوو. ئه وه تا باوکی شنو لی ره یه با له خویان گوئیستی بی.

باوکی شنو ووتی: کاتیکی چومه قوتابخانه که، بهرپوه بهر ووتی من باسی کچه که ت بو ناکه م چی کردوه! با دایکی بو ت بگیریته وه، من واهه ستم کرد کچه که م تاوانیکی زور گه وره ی کردوه بو یه ماموستا واده لئ! به لام من هه یچ قسه ی که نه کرد. له گه ل شنو و دایکی، ته نانه ت له گه ل بهرپوه بهر که ش، له باره ی شنو له قوتابخانه. له بهر ئه وه ی بهرپوه بهر وای له من گه یاند کچه که م تاوانیکی زور گه وره ی ئه انجامدا وه. بو یه منیش پیم وابوو ئه گه ر هه ر قسه یه که بکه م تووشی هه لچونیکی ده روونی گه وره ده بم، کاره ساتیک ده خولقی ت و شتیکی له کچه که م ده که م. بو یه دانم به خۆمدا گرت. شنو ده ستی به قسه کرده وه ووتی: پاش ئه وه ی بهرپوه بهر بریاری ده کردنی داین، من و ئیمان زور دل مان ته نگ بوو.

ئه ورۆژه ئیمان هاته لام ووتی: شنو من خۆم ده سوتینم! چونکه ته واو ئیمه له قوتابخانه ده رکراین. منیش ووتم ئه گه ر تو خۆت بسوتینی منیش واده که م.

ئیمان ووتی: نا نا شنو گیان تو خۆت مه سوتینه. به لام من خۆم ده سوتینم. ئه و رۆژه له قوتابخانه گه رامه وه مال دایکم و باوکم و براهه م نانی نیوه رۆیان ده خوارد، منیش چومه هه وشه که ی پشته وه به مه به ستی خۆسوتاندن، دۆلکه یه که نه وتم ئاماده کرد. به لام هه زم نه کرد خۆم بسوتینم! کاتیکی بیرم له ئیمان کرده وه به خۆم ووت، ئیستا ئیمان خوی ده سوتینی، چون ده بی ت من دوا ی ئه و له ژیاندا بم. دۆلکه نه وتم به قاچمدا کردو به و شقارته ی ده ستم ده نکه شقارته یه که م پیکرد. به لام په شیمان بوومه وه، ووتم خۆم ناسوتینم، بو یه ده نکه شقارته که م فریدا. به لام بهر جله کانه که وت و هه ره ئه وه نده م زانی گرم لی به رز بوویه وه و قیزاندم سوتام.

باوکی شنو ووتی: که شنو قیزانندی من له سه رنانخواردن بووم، دۆلکه یه که ئاوم به ده سته وه بوو، پامکرد بو لایی شنو و یه کسه ر دۆلکه ئاوه که م پیداکرد، لای پیم کوزانده وه، سه یرمکرد ئاگر بۆلای پانی ده چیت، ده م و چاووم خسته سه ر پانی و ئاگره که م پیکوزانده وه. شنو ووتی: ئازارم زوربوو، منیان برد بو نه خۆشخانه ی ئیمرجیسی له هه ولیر، کاتیکی دکتوره کان خه ریکی تیمارکردنم بوون، گویم له ده نگیک بوو هی نایانه ژووره وه.

ووتم ئیمان ئه وه تو ی؟

ئیمانیش ووتی: ئای شنو ئه وه تو ی؟ من و ئیمان یه کترمان نه ئه بی نی، به لام ته نها قسه مان له گه ل یه کتر ده کرد.

ئیمان ووتی: شنو بزانه ست ژیان (بهرپوه بهر) چی به سه ر هی ناین. ئیتر ئه وه بوو دوا ی چه ند رۆژیک ئیمان بوویه قوربانی و گیانی له ده سته دا، منیش پاش چه ند رۆژیک گه رامه وه مال ه وه. ئا ئه مه یه سیسته می په ره رده له ده فه ری خۆمان. پیویسته پیداجوونه وه یه که هه بی ت و لی پر سینه وه هه بی ت بو ریگرتن له دووباره بوونه وه ی ئه و کاره ساته جه رگیره.